

Kính chào quý thánh gia, chúng tôi thật vui được hoan nghênh quý vị đón nghe *Câu Chuyện Gia Đình* hôm nay.

Chúng tôi đang trình bày về những nguyên tắc Kinh Thánh dạy chúng ta cần áp dụng để hôn nhân Chúa ban cho chúng ta được hạnh phúc bền lâu. Năm nguyên tắc chúng tôi đã nói đến là: (1) Vợ chồng không ích kỷ những quan tâm đến phúc lợi của nhau (2) Dứt khoát khỏi những ràng buộc của đời sống để thân thể thật sự hiệp một với nhau (3) Giúp nhau tránh khỏi nguy hiểm của cám dỗ tình dục. (4) Dành thì giờ trò chuyện để hiểu nhau và tâm đầu ý hợp với nhau. (5) Không khôn ngoan để bắt đầu ý kiến sự khi nào vợ chồng hiểu nhau và yêu nhau hơn.

Dù yêu nhau nhiều và cần thận trọng cách cư xử với nhau, không vợ chồng nào tránh được những lúc buồn giận nhau. Khi vợ chồng có điều gì bất bình, chúng ta cần tránh những điều sau: (1) Không che giấu phiến giận trong những việc nghiêm trọng, cần biết ưu tiên phiến giận

. (2) Khi giận với cần thận trọng, tránh có những lời nói hay hành động làm tổn thương nhau. Đây là 2 điều chúng tôi đã trình bày trước đây, hôm nay xin nói tiếp về những điều khác chúng ta cần tránh khi vợ chồng có chuyện buồn giận nhau.

3. Tránh đem những phiến giận giữa vợ chồng nói cho mọi người biết. Khi giận chúng ta thường nói những lời khôn ngoan và để có những hành động tại

nhà, gây tổn thương cho người liên hệ, khiến mọi quan hệ giữa chúng ta với người đó sẽ tồi tệ hay gãy đổ.

Một khi mọi quan hệ giữa người với người bị gây đổ sẽ rất khó hàn gắn hay chữa lành.

Khó hơn là đánh chìm cái thành kiên cố, Kinh Thánh dạy: “Một anh em bỏ một lòng lấy làm khó được lòng lấy hơn là chìm một cái thành kiên cố” (Châm Ngôn 18:19). Vì những hành động và lời nói khi giận rất nguy hiểm nên Kinh Thánh dạy: “Người nào cũng phải mau nghe mà chớ nói, chớ giận, vì cần giận của người ta không làm nên sự công bình của Đức Chúa Trời” (Gia-cơ 1:19-20). Sứ đồ Phao-lô cũng khuyên: “Khi anh em nóng giận thì đừng phạm tội, đừng cấm giận cho đến lúc một trí khôn, đừng tỏ ra cái gì nào cho ma quỷ” (Thơ Ê-phê-sô 4:26-27, BHTĐ). Vì những nguy hiểm đó, khi giận chúng ta cần nhớ Chúa không cho phép nói và hành động để sau đó không phải ân hận. Trong quan hệ vợ chồng chúng ta càng cần cần thận trọng hơn nữa khi buồn giận nhau, vì những điều chúng ta nói hay làm khi đang giận sẽ để lại hậu quả sâu đậm trong lòng người bị tổn thương, gây tổn thương cho tình cảm giữa vợ chồng.

Khi có điều gì phiến giận người phải người, chúng ta cần đến với Chúa trước hết, xin Chúa an ủi, nâng đỡ chúng ta và cầu xin Chúa giúp ta nhìn thấy lỗi của chính mình. Khi giữa hai cá nhân có nạn nạn, ít khi nào chỉ là lỗi của một người những những tổn thương là lỗi của cả hai. Chúng ta cần đến

với Chúa, với Lời Chúa để biết mình đã làm gì khi có nan đề và xin Chúa giúp ta sắp đặt chính mình trước. Và để quan trọng hơn là, khi gặp vấn đề hay chướng, chúng ta không nên vội vàng đem chuyện phiến kiến đó nói cho người khác biết, dù người đó rất gần với ta, như cha mẹ hay anh chị em trong gia đình, cũng không nên nói ra cho bên bè xa gần biết. Có người khi buồn giận vấn đề hay chướng thì thích chia sẻ, phân bua với mọi người mình gặp, để nhờ người đó bệnh vực mình hay thông cảm với mình. Đây là điều chúng ta cần tránh, vì nó không giúp ích gì. nan đề như có thể khi nan đề trở thành to lớn hơn.

4. Đừng đưa mình vào chỗ khó xử, vì tuyên bố như ngẩng đầu mình không làm được

Như chúng ta đã thấy, vấn đề chướng bịt để ngỏ ý kiến hay phiến kiến nhau là chuyện bình thường, vì thế chúng ta đừng phẫn nộ quá mức cũng đừng đem nói cho mọi người biết. Điều cần tránh khi gặp nhau là đừng tuyên bố như ngẩng đầu quá đáng khi sau đó chúng ta phải xử lý vì mình nói quá mức, tuyên bố như ngẩng đầu quá to lớn mà không thể làm thành. Chướng hơn nữa, các ông khi gặp để tỏ o áp lực với vấn đề thường nói: “Không chấp nhận như vậy thì làm đến ly dị đi!” Hoặc vợ nói với chồng: “Anh không thay đổi thì tôi với ba má, cho anh tự do với người khác!” Có vấn đề chướng khi gặp nhau thì tuyên bố: “Tôi nay trở đi tôi không cần tự bà!” Hay: “Tôi không cần đến ông nữa!” Có người mẹ khi gặp vấn đề là nói: “Tôi sống một mình được, không cần đến cô nữa!” Hoặc vợ nói với chồng: “Em sẽ không bao giờ như anh giúp một việc gì nữa!” Hoặc: “Không bao giờ cần tôi để ngỏ ý kiến của anh nữa!” Tất cả những câu nói đó đưa đưa chúng ta vào thế kẹt, vì chắc chắn chúng ta không thể can đảm làm hoặc không thể làm được như mình đã tuyên bố. Không như ngẩng đầu, lời nói đó để lại tổn thương sâu đậm, người phải gánh chịu sẽ khó quên và khó tha thứ.

5. Đừng rút vào vỏ ốc để tránh xung đột

Người ta gọi đây là phòng thủ cách của con rùa, mọi khi vấn đề chướng có điều bất bình hay bất để ngỏ ý kiến thì rút vào vỏ, trốn dưới cái vỏ như cách con rùa phòng thủ khi gặp nguy hiểm. Đây là như ngẩng đầu khi buồn giận vấn đề/chướng thì im lặng không nói, không bày tỏ phòng thủ, làm như mình không có mặt, không hiện diện nữa. Nếu khi gặp chúng ta im lặng, không nói trong vài giây phút để kịp nghĩ đến gặp, để suy xét việc đã xảy ra hoặc để suy nghĩ như ngẩng đầu mình sẽ nói là điều tốt. Nhưng nếu chúng ta ghim buồn giận trong lòng và thế như: mình sẽ không bao giờ nói, không bao giờ phòng thủ gì nữa thì không tốt và là điều ta cần tránh. Hoặc nếu chúng ta im lặng, chờ cho đến khi nào hay ngày

nào ngọ i
kia

biết tôi và xin lỗi, rồi chúng ta mới nói chuyện, đây cũng là điều nguy hiểm cho tình cảm vợ chồng.

Sớm muộn ngày sẽ tới khi cách giữa hai người, im lặng càng lâu khoảng cách sẽ càng lớn và vợ chồng càng khó gặp lại nhau.

Hơn thế nữa, khi vợ chồng vốn gặp nhau mỗi ngày mà không nói, không nhìn nhau, sẽ khiến giữa hai người sẽ gia tăng, khi chúng ta im lặng không nói chuyện cứ nghĩ mình đúng, mình biết hơn thế, còn người kia sai, người kia có lỗi, v.v... rồi khiến giữa trong lòng chúng ta sẽ gia tăng và vợ chồng sẽ rất khó làm hòa với nhau. Để tránh tình trạng ‘chị em tranh nhau’ vô cùng nguy hiểm này, khi có điều buồn phiền người bạn nên để chúng ta không nên sử dụng vũ khí im lặng nhưng nên tìm thì giờ và cơ hội thu xếp thời giờ nói ra điều mình không vui, không đồng ý để thông cảm và gặp lại hòa với nhau ngay.

6. Đừng làm bạn chuyện, đừng nói quá đáng, quá nhieu về những điều như nhọt, không đáng

Nhiều người có tính hay nói chuyện cũ, lại làm cũ của vợ/chồng và khi người đó làm điều gì mình không thích hay không vui, thì đem những lại làm cũ ra nói thêm vào, làm cho bạn chuyện. Có bà và

kia

đi chơi làm một tí, và nói với chồng thì chồng nói: “Em cứ làm một tí thôi, đi đâu cũng quên cái này, lại làm cái kia, tiền hời ngân quỹ gia đình biết bao nhiêu, em có biết không?” Một ông chồng

kia

vợ đi làm về như mua thuốc cho con nhưng ông quên mất. Khi biết chồng quên mua thuốc cho con, bà và nói: “Anh thật là, con đau anh không lo, không chăm sóc, em chỉ như một chuyện như là mua thuốc cho con mà cũng không như.”

Như chuyện gì anh cũng quên, thì hỏi nào để gì cái quên của anh làm hỏng bao nhiêu việc mà anh vẫn không sửa đổi.

Anh có thói quen gì với con đâu!”

Sau khi nói như thế, người và khóc òa lên, khiến ông chồng thật là ân hận và khổ tâm.

Đây là những người hay làm bạn chuyện, hay nói quá đáng về những điều như nhọt không đáng.

Khi vợ hay chồng làm điều làm lỗi như biết lỗi và ân hận, xin lỗi,

chúng

ta nên tha thứ và bỏ qua, đừng nhắc đi nhắc lại làm người đó phải khổ tâm. Chúng ta cần áp dụng lời Chúa dạy trong cách xử với mọi người, nhọt là với người bạn đời. Sứ đồ Phao-lô viết: “Hãy yêu nhau cách nhân từ, đễ dẻ lòng tha thứ, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Chúa Cứu Thế” (Ê-phê-sô 4:32).

Minh Nguyên
Chương Trình Phát Thanh Tin Lành